

s'on gran té dues arrels // En
 fil., allò que resta d'un mot
 despullat dels suffixos, prefixos i
 modificacions flexionals; mot
 primitiu d'on deriven altres
 mots. // Béns arrels, els que con-
 sisteixen en terres i possessions

arrelada f. Acció d'arrelar
 o d'arrelar-se; l'efecte. | Arrel
arbre té bona arrelada

arreladament adv. Amb portes
 arrels, fermament

arrelam m. Conjunt d'arrels